

KARTA CHARAKTERYSTYKI PREPARATU NIEBEZPIECZNEGO

Identyfikacja przedsiębiorstwa:

Siedziba: Zakłady Chemiczne „ANSER” Sp. z o.o.
Ul. J. Conrada 7, 01-922 Warszawa
tel.: (022) 663 70 73
fax.: (022) 669 01 22

Zakład produkcyjny: Szymanów
Ul. Szkolna 3, 96-516 Teresin
tel./fax.: (022) 861 35 23

Dział technologiczny: Ul. Chemików 1, 96-315 Wiskitki
tel.: (046) 856 73 40 do 49 wew. 208
fax.: (046) 856 73 50

Data opracowania karty: 21.12.2000
Data nowelizacji: 25.05.2006

1. Identyfikacja substancji chemicznej.

Nazwa substancji chemicznej: Klej „KRT – 44”
Przeznaczenie: Do klejenia taśm transportowych gumowych wzmocnionych tkaniną oraz pasów transportowych.

2. Skład/informacja o składnikach.

Składniki niebezpieczne:

1,2-dwuchloroetan

Zawartość: 37%
Numer CAS: 107-06-2
Numer indeksowy: 602-012-00-7
Numer EWG (EINECS): 203-458-1
Klasyfikacja substancji: F, Xn, Xi; Rakotw. Kat. 2; R: 45-11-22-36/37/38

3. Identyfikacja zagrożeń.

Produkt wysoce łatwopalny.

Produkt toksyczny.

Może powodować raka. Również działa szkodliwie przez drogi oddechowe. Działa drażniąco na oczy, drogi oddechowe i skórę.

4. Pierwsza pomoc.

Niezbędne leki: tlen, deksametazon do podawania inhalacyjnego, hydrokortyzon i furosemid do podawania dożylnego, pyralgina do podawania pozajelitowego, parafina płynna.

Odtrutki: nie są znane.

Leczenie: postępowanie objawowe.

Zatrucie inhalacyjne

Przytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Wyprowadzić zatrutego z miejsca narażenia. Zapewnić spokój w pozycji dowolnej. Podawać tlen do oddychania. Wezwać lekarza. Chronić przed utratą ciepła. W razie duszności (uczucie "braku tchu") podawać tlen, najlepiej przez maskę.

Pomoc lekarska

Duszność i objawy podrażnienia górnych dróg oddechowych uzasadniają podanie deksametazonu do inhalacji z kontynuacją podawania tlenu. Jeżeli rozpoczyna się obrzęk płuc, należy założyć stałą drogę dożylną (igła typu venflon), podać dożylnie hydrokortyzon i furosemid. W każdym przypadku zatrucia, również bez zmian osłuchowych w płucach, konieczny transport do szpitala karetką reanimacyjną PR pod nadzorem lekarza, bez przerywania leczenia.

Nieprzytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Wynieść zatrutego z miejsca narażenia. Ułożyć w pozycji bocznej ustalonej. Usunąć z jamy ustnej ruchome protezy i inne ciała obce. Odessać przez cewnik strzykawką wydzielinę z nosa i jamy ustnej. Jeżeli poszkodowany nie oddycha, zastosować sztuczne oddychanie metodą usta-usta albo za pomocą aparatu typu AMBU. Założyć stałą drogę dożylną – igła typu venflon (pielęgniarka). Natychmiast wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Przy zaburzeniach oddychania zaintubować, prowadzić sztuczne oddychanie za pomocą aparatu typu AMBU z podawaniem tlenu. Kontrolować akcję serca (EKG). Nie podawać adrenaliny i innych amin katecholowych. Jeżeli są objawy obrzęku płuc, rozpocząć leczenie jak u przytomnego. Transport do szpitala karetką reanimacyjną bez przerywania leczenia.

Skażenie skóry

Pierwsza pomoc przedlekarska

Zdjąć odzież, obmyć skórę dużą ilością letniej bieżącej wody z mydłem.

Pomoc lekarska

W razie wystąpienia zmian skórnych – konsultacja dermatologa. Rozległe oblanie skóry uzasadnia transport do szpitala wobec ryzyka wystąpienia objawów zatrucia.

Skażenie oczu

Pierwsza pomoc przedlekarska

Płukać oczy dużą ilością zimnej wody, najlepiej bieżącej, przez co najmniej 15 minut. Unikać silnego strumienia wody ze względu na ryzyko uszkodzenia rogówki.

Pomoc lekarska

W każdym przypadku skażenia oczu, konieczna konsultacja okulisty. Dalsze postępowanie zgodne z zaleceniem okulisty.

Zatrucie drogą pokarmową

Przytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Natychmiast po połknięciu (w ciągu 5 minut) poszkodowany powinien sam wywołać wymioty. Później nie prowokować wymiotów. Podać do wypicia 150 ml płynnej parafiny. Nie podawać mleka, tłuszczów i alkoholu. Wezwać lekarza.

Pomoc lekarska

Postępowanie objawowe. W razie wskazań można podać pozajelitowo pyralginę. Transport do szpitala karetką PR lub reanimacyjną pod nadzorem lekarza.

Nieprzytomny

Pierwsza pomoc przedlekarska

Postępowanie jak w zatruciu inhalacyjnym.

Pomoc lekarska

Przy zaburzeniach oddychania zaintubować, zastosować sztuczne oddychanie za pomocą aparatu typu AMBU. Kontrolować akcję serca (EKG). Nie podawać adrenaliny i innych amin katecholowych. Transport do szpitala karetką reanimacyjną PR.

5. Postępowanie w przypadku pożaru.

Szczególne zagrożenia

Łatwo palna, szkodliwa, drażniąca ciecz. Pary tworzą mieszaniny wybuchowe z powietrzem. Pary są cięższe od powietrza, gromadzą się przy powierzchni ziemi i w dolnych partiach pomieszczeń. Zbiorniki narażone na działanie ognia lub wysokiej temperatury mogą eksplodować.

Zalecenia ogólne

Zawiadomić otoczenie o awarii.

Usunąć z obszaru zagrożenia wszystkie osoby nie biorące udziału w likwidowaniu awarii; w razie potrzeby zarządzić ewakuację.

Wezwać Straż Pożarną i Policję Państwową.

Pożar

Środki gaśnicze: proszki gaśnicze, dwutlenek węgla, piany gaśnicze, woda – prądy rozproszone.

Mały pożar: gasić gaśnicą proszkową lub śniegową (dwutlenek węgla).

Duży pożar: palące się zbiorniki lub rozlewiska gasić pianą lub prądami wodnymi rozproszonymi; nie stosować zwartych strumieni wody na powierzchnię cieczy. Zbiorniki narażone na działanie ognia lub wysokiej temperatury chłodzić wodą z bezpiecznej odległości; jeżeli to możliwe, usunąć je z obszaru zagrożenia (groźba wybuchu).

Specjalne wyposażenie ochronne

Nałożyć odzież ochronną i aparat izolujący drogi oddechowe.

6. Postępowanie w przypadku niezamierzonego uwolnienia do środowiska.

Zalecenia ogólne

Jak podano w punkcie 5.

Wyciek

Usunąć źródła zapłonu; zabezpieczyć studzienki ściekowe; unikać bezpośredniego kontaktu z uwalniającą się substancją; jeśli to możliwe, zlikwidować wyciek (zamknąć dopływ cieczy, uszczelnić, uszkodzone opakowanie umieścić w szczelnym opakowaniu ochronnym); w razie dużego wycieku miejsce gromadzenia się cieczy obwałować, zebraną ciecz odpompować; małe ilości rozlanej cieczy przysypać niepalnym materiałem chłonnym, zebrać do zamkniętego pojemnika; zanieczyszczoną powierzchnię spłukać wodą.

7. Obchodzenie się z substancją i magazynowanie.

Obchodzenie się z substancją: podczas stosowania nie jeść, nie pić, unikać kontaktu z cieczą, unikać wdychania par, przestrzegać zasad higieny osobistej; stosować środki ochrony indywidualnej (jak podano w punkcie 8), pracować w dobrze wentylowanych pomieszczeniach; unikać działania na substancję otwartego ognia i wysokiej temperatury.

Rodzaj magazynu: ogólny magazyn chemiczny.

8. Kontrola narażenia/środki ochrony indywidualnej.

Wymagania dotyczące wentylacji

Niezbędna wentylacja miejscowa wywiewna, usuwająca pary z miejsc ich emisji, oraz wentylacja ogólna pomieszczenia. Otwory zasysające wentylacji miejscowej przy płaszczyźnie roboczej lub poniżej. Wywiewniki wentylacji ogólnej w górnej części pomieszczenia oraz przy podłodze. Instalacje wentylacyjne muszą odpowiadać warunkom ustalonym ze względu na niebezpieczeństwo pożaru lub wybuchu.

Najwyższe dopuszczalne stężenia

1,2-dwuchloroetan

NDS	50 mg/m ³
NDSch	-
NDSP	-

Oznaczanie w powietrzu na stanowiskach pracy

PN-78/Z-04115. ark. 01 Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości toluenu.

Oznaczanie toluenu na stanowiskach pracy metodą chromatografii gazowej.

PN-89/Z-04023. ark. 02 Ochrona czystości powietrza. Badania zawartości (w mieszaninach) szkodliwych substancji wydzielających się z wyrobów lakierowych nitrocelulozowych.

Oznaczanie acetonu, alkoholi: etylowego, n-butyłowego, izobutyłowego, etoksyetyłowego, butoksyetyłowego; octanów: etylu, n-butyłu, etoksyetyłu, toluenu i ksylenu na stanowiskach pracy metodą chromatografii gazowej.

Wymagania dotyczące środków ochrony indywidualnej

Odzież ochronna; gogle chroniące przed kroplami cieczy.

9. Właściwości fizykochemiczne.

Stan skupienia: ciecz
Barwa: słomkowy

10. Stabilność i reaktywność.

Stabilność

Brak rozkładu przy użyciu zgodnym z przeznaczeniem

Reakcje niebezpieczne

Reakcje niebezpieczne nie są znane.

Warunki których należy unikać:

Wysoka temperatura.

Produkty spalania: dwutlenek węgla, woda, chlorowodór, fosgen.

11. Informacje toksykologiczne.

Objawy ostrego zatrucia:

Wywołuje łzawienie oczu, ból i zaczerwienienie spojówek, ból nosa i gardła, kaszel, nudności i/albo wymioty, ból i zawroty głowy. Może wystąpić pobudzenie, następnie senność, zaburzenia rytmu serca, duszność sinica, utrata przytomności, obrzęk płuc i śmierć. Może nastąpić wiotkie porażenie mięśni. Następstwem ostrego zatrucia może być uszkodzenie nerek i wątroby z żółtaczką.

Skażenie skóry powoduje ból i zaczerwienienie. Skażenie oczu wywołuje ból, zaczerwienienie spojówek, uszkodzenie rogówki. Droga pokarmową wywołuje nudności, wymioty, biegunkę i inne objawy jak w zatruciu inhalacyjnym. Bezpośrednim następstwem zatrucia drogą pokarmową mogą być krwawienia z przewodu pokarmowego.

Objawy zatrucia przewlekłego:

Uszkodzenie wątroby i nerek. Powtarzane narażenie skóry wywołuje jej suche zapalenie.

Stężenia oraz dawki śmiertelne i toksyczne:

1,2-dwuchloroetan

Próg wyczuwalności zapachu –	25-741 mg/m ³
LD50 (szczur, doustnie) –	670 mg/kg
LC50 (szczur, inhalacja) –	4100 mg/m ³
LD50 (królik, skóra) –	3890 mg/kg
LDL0 (człowiek, doustnie) –	286 mg/kg
TCL0 (człowiek, inhalacja) –	16500 mg/m ³

12. Informacje ekologiczne.

Produkt toksyczny dla organizmów wodnych, może wywoływać długo utrzymujące się zmiany w środowisku wodnym. Nie usuwać do kanalizacji. Nie dopuszczać do zanieczyszczenia wód powierzchniowych, gruntowych i gleby. Nie dopuszczać do przedostania się substancji do wody pitnej.

Najwyższe dopuszczalne wskaźników zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do wód i ziemi wg Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 05.11.1991 r. W sprawie klasyfikacji wód oraz warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód lub ziemi. Dz. U. Nr 166 z 1991 r.

Dopuszczalne wartości stężeń w powietrzu atmosferycznym wg Rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 28.04.1998 r. W sprawie dopuszczalnych wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu. Dz. U. Nr 55 z 1998 r.

Dopuszczalne zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego:400 µg/m³ – stężenie 30-minutowe150 µg/m³ – stężenie 24-godzinne (średniodobowe)60 µg/m³ – stężenie średnioroczne**13. Postępowanie z odpadami.****Niszczanie substancji:** kontrolowane spalanie.**Niszczanie opakowań:** zgodne z rozporządzeniem o usuwaniu odpadów.

Opakowania wielokrotnego użycia, po odkażeniu, mogą być dalej stosowane.

14. Informacje o transporcie.

RID/ADR: klasa 3 b

Oznakowanie opakowań transportowych:

Numer ONZ (UN): 1133 (kleje zawierające ciecze palne)

Napis: UN 1133

Nalepka ostrzegawcza: „substancja wysoce łatwopalna”

Rodzaj opakowań: wszystkie typy konstrukcyjne przewidziane w przepisach RID, ADR i IMDG ze znakiem certyfikacyjnym UN, zgodnie z obowiązującymi przepisami.**15. Informacje dotyczące uregulowań prawnych.****Oznakowanie na etykiecie****Identyfikacja:** Klej „KRT – 44”**Znaki ostrzegawcze:**

F - Produkt wysoce łatwopalny

T – Produkt toksyczny

Określenia zagrożenia (R):

45 – Może powodować raka.

22 – Również działa szkodliwie po połknięciu.

36/37/38 – Działa drażniąco na oczy, drogi oddechowe i skórę

Określenia dotyczące prawidłowego postępowania (S):

2 - Chronić przed dziećmi

23 - Nie wdychać par

45 - W przypadku awarii lub jeżeli źle się poczujesz, niezwłocznie zasięgnij porady lekarza - jeżeli to możliwe, pokaż etykietę.

53 - Unikać narażenia - przed użyciem zapoznać się z instrukcją

Podstawy prawne:

Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz. U. Nr 217 poz. 1833 z 29 listopada 2002 r.) z późniejszymi zmianami.

Ustawa o substancjach i preparatach chemicznych. (Dz. U. Nr 11 poz. 84 z 11 stycznia 2001 r.) z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie karty charakterystyki substancji niebezpiecznej 6

i preparatu niebezpiecznego (Dz. U. Nr 140, poz. 1171 z 3 lipca 2002) z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie kryteriów i sposobu klasyfikacji substancji i preparatów chemicznych (Dz. U. Nr 171, poz. 1666 z dnia 2 września 2003 r.) z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie oznakowania opakowań substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 173 poz. 1679 z 6.10.2003 r.) z późniejszymi zmianami.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia w sprawie wykazu substancji niebezpiecznych wraz z ich klasyfikacją i oznakowaniem (Dz. U. Nr 201 poz. 1674 z 14.10.2005 r.).

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 30 kwietnia 2004 roku w sprawie substancji niebezpiecznych i preparatów niebezpiecznych, których opakowania zaopatruje się w zamknięcia utrudniające dostęp przez dzieci (Dz. U. 128 poz. 1348 z 30 kwietnia 2004 r.).

16. Inne informacje.

Powyższe informacje są opracowane w oparciu o bieżący stan wiedzy, jakkolwiek nie możemy brać odpowiedzialności za szkody i straty, jakie mogą wynikać z użycia produktu. Podczas sporządzania niniejszej karty braliśmy pod uwagę wszystkie właściwe zastosowania produktu, każdy użytkownik ponosi odpowiedzialność w przypadku innego zastosowania produktu.

Data opracowania karty: 21.12.2000

Data nowelizacji: 25.05.2006

Materiały źródłowe:

<http://www.chemikalia.mz.gov.pl>

<http://ecb.jrc.it/existing-chemicals>

Karty charakterystyk składników niniejszego preparatu.

Wykaz symboli zagrożenia oraz zwrotów R z punktu 2:

F – substancja wysoce łatwopalna

Xn – substancja szkodliwa

Xi – substancja drażniąca

R 45 – może być przyczyną raka

R 11 – substancja wysoce łatwopalna

R 22 – działa szkodliwie w przypadku spożycia

R 36/37/38 – działa drażniąco na oczy, układ oddechowy i skórę

Zmiany w ostatniej aktualizacji:

Zmiany w punktach: 2, 6, 15, 16.

Kartę opracował: Konrad Krawczyk